

Headvigs resa

TEXT: Helena Elliott
FOTO: Adobe Stock

KAPITEL I

del 3

– Läkarbesök

Dagen är kommen då det är dags för besöket hos husläkaren. Headvig promenerar väl förberedd till mottagningen, hon har dagbok och lista i sin väska. Väl framme anmäler hon sin ankomst i receptionen och sätter sig ned i hänvisat väntrum. Väntan blir kort och hennes namn ropas upp.

Inne i mottagningsrummet sätter hon sig mitt emot läkaren som tittar på sin datorskärm och säger:

– Jaha, vad kan jag hjälpa dig med?

Headvig plockar upp sina papper ur väskan och börjar berätta:

– Jag är här för att min migrän på sista tiden har blivit värre. Jag har fört huvudvärksdagbok en tid och kan inte se att det skulle vara något med maten.

Läkaren avbryter henne:

– Hur länge har du haft besvären?

– Det är lite svårt att säga, jag har alltid haft lätt att få ont i huvudet, men jag var 14 år när jag fick min första riktiga migränattack.

– Är det någon i släkten som har migrän?

– Ja, min mormor hade tydligen svår migrän, tyvärr dog hon 1947. Min farmor hade också huvudvärk ofta men om det var migrän vet jag inte. Min ena bror är huvudvärksbenägen och en kusin på mammas sida har migrän fast mer sällan än mig.

– Blir du ljud- och ljuskänslig?

– Ja, och även illamående så att jag kräks.

– Hur känns huvudvärken?

– Det gör väldigt ont runt mitt högra öga, värken pulserar och jag måste liksom hålla mot ögat och ögonbrynet på ett speciellt sätt.

– Ja, då är det med största sannolikhet migrän du har, ensidig smärta tillsammans med ljud- och ljuskänslighet och illamående. Då ska jag se här.

Läkaren letar i datorn och fortsätter:

– Okej, då ska vi se vad du ska ha för medicin mot detta. Har du provat med Alvedon eller Panodil?

– Ja, och även Magnecyl och Treo, men inget av dem hjälper.

– Jaha då ska du enligt Kloka listan prova NSAID-preparat. Jag skriver ett elektroniskt recept och du kan hämta ut medicinen på vilket apotek som helst.

Headvig tar fram sin checklista och försöker fråga om förebyggande medicinering, men läkaren reser sig, sträcker fram handen, tackar för besöket och föser ut henne ur rummet.

FÖRSTUMMAD, FÖRBLUFFAD

och med en känsla av att blivit både nonchalerad och förnedrad lämnar hon mottagningen.

Apoteket ligger tvärs över gatan så Headvig passar på att hämta medicinen på en gång. Det är lika bra att ha den tillgänglig, speciellt med tanke på att trycket bakom ögat som brukar utveckla sig till olidlig smärta börjar ge sig tillkänna.

Arbetsdagen går långsamt, hon har tagit en tablett av den nya medicinen och

trycket i huvudet har lättat något. Efter jobbet hämtar hon barnen från skolan, handlar, går hem och gör i ordning middagen. Arnold kommer och när barnen ätit upp och lämnat bordet frågar han hur det gick hos doktorn. Då brister det för Headvig. Gråtande berättar hon om läkarbesöket och hur hon försökt få gehör för sitt växande huvudvärksproblem.

– Det är ju inte klokt, får det verkligen gå till så här, säger Arnold och kramar sin fru. Imorgon ringer vi den där organisationen och frågar vad vi ska göra.

PÅ FÖRMIDDAGENS FIKARAST

går Headvig in i ett av mötesrummen som finns på kontoret och slår numret till Huvudvärksförbundet. Det är en vänlig röst som svarar och när Headvig berättar om sitt dilemma så får hon veta att det är många med henne som möts av oförståelse och okunskap. Den vänliga rösten berättar att man kan göra en egen vårdbegäran – i form av en egenremiss – och att det finns en hemsida där man kan få hjälp med det. Att det finns huvudvärkskunniga läkare och vem av dem hon ska börja med att kontakta.

Tyvärr är väntetiderna långa men efter gårdagens möte så lär det vara värt att vänta. När luren är pålagd och Headvig är tillbaka vid sin jobbdator surfar hon till sidan som handlar om egenremiss. Ikväll ska hon skriva ihop en sådan för att sen skicka iväg den till en av huvudvärksmottagningarna hon fått tips om. ◀